

2. Den 11. December anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 758) følgende Forespørgsel til *Statsministeren* af *Frits Clausen* og *Aage Henriksen*:

»Mener Regeringen fortsat at kunne være Vidne til, at det for hele Norden kæmpende Finlands Smør- og Fedtstof-forsyning er 150 g om Maaneden pr. Individ, medens Danmark har en maanedlig Smørtildeling paa 1500 g pro persona, og hvorledes vil Regeringen bringe dette Forhold i Samklang med Statsministerens Udtalelse til »Arbejdernes Almanak« for 1942 som gengivet i Dagspressen Lørdag den 29. November?»

Fremme af Forespørgselen vedtoges $12\frac{1}{12}$ (F. Sp. 790).
Forespørgselen foretoges $18\frac{1}{12}$ (F. Sp. 821).

Ordføreren for Forespørgerne (Frits Clausen) indledede med at citere den Udtalelse af *Statsministeren*, som der henvises til i Forespørgselen:

»Det vil være en Lykke for Nordens Nationer, om vi igen i fuld Frihed kan komme til at pleje og udvikle vore nordiske Forbindelser, styrke den nordiske Fællesfølelse og udvikle den nordiske Kultur, som har dybtgaaende Rødder i de nordiske Folk og i deres Samfund. — Lad den nordiske Følelse leve og vokse i disse Tider, thi der kommer igen en Dag, hvor der kaldes paa de nordiske Folk, paa Fællesfølelse og Vilje til Samarbejde paa nordisk Grund.«

Der havde efter *Ordførerens* Opfattelse aldrig været større Grund til at lægge Fællesfølelse for Dagen end netop nu, »hvor Finland kæmper for den Frihed, som i Fremtiden skal tilkomme Norden«. Derfor havde vi en ubetinget Pligt til at yde Finland al den Hjælp, vi evnede; vi maatte bøde paa dets Fedtstofmangel ved at sende det Smør. Hvor meget Smør vi skulde afgive til Fordel for Finland, vilde Taleren ikke tage Stilling til, det Spørgsmaal maatte Myndighederne afgøre. Forespørgselen var imidlertid stillet for at faa Folketinget til at medvirke til Sagens snarlige Løsning. Lykkedes dette, skulde Æren ikke tilkomme nogen bestemt Part, der skulde ikke laves politisk Propaganda paa dette Spørgsmaal.

I sit Svar udtalte *Statsministeren* (Stauning), at Regeringen længe havde været opmærksom paa Finlands mangelfulde Forsyning og deltaget i Bestræbelser for at skaffe det Tilførsler af Varer, som savnedes. Det maatte dog erindres, at Landbrugsprodukterne omtrent var de eneste Salgsvarer, ved Hjælp af hvilke Danmark var i Stand til at skaffe sig de nødvendige udenlandske Raastoffer til Opretholdelse af Produktionen. Det maatte man tage i Betragtning ogsaa ved Overvejelse af Hjælpeforanstaltninger til Finland og andre